

ges, og de går rundt og siger, at det kunne regeringen egentlig godt have fortalt på forhånd.

Nu kommer man så og nedlægger Naturrådet, som vi må forstå ikke er overflødigt. Har regeringen så nævnt i valgkampen, at den også ville nedlægge ikkeoverflødige råd, som spillede en rolle på miljøområdet? Hvor er det blevet nævnt af regeringen i valgkampen?

Det tredje spørgsmål var ministeren end ikke i nærheden af at forsøge en besvarelse af, og det gik på, om der eksisterer andre uafhængige institutioner inden for naturområdet, som kan rådgive politikere, og som kan deltage i den offentlige debat, eller om det er sådan, at regeringen her har skåret det eneste uafhængige organ væk, der kunne bidrage til en offentlig og politisk diskussion på naturområdet.

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Ministeren siger meget pænt, at det er en anderledes prioritering på det her område. Men når man skærer den uafhængige instans væk, som kan rådgive uafhængigt, er det, man siger, så i virkeligheden ikke, at kritikken på det her område er overflødig?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Faktisk til begge, der spurgte om uafhængighed: Nu skal man jo huske, at da Naturrådet blev nedsat i 1998, og det har jeg aldrig klaget over, skete det jo på den måde, at den daværende miljø- og energiminister fandt fire personer, som miljø- og energiminister syntes skulle sidde i det her råd, og sådan blev det. Der var ingen høring. Der var ingen indstilling. Sådan er det, og det har jeg sådan set ingen indvendinger imod, jeg vil blot sige, at sådan var det.

Der er ingen lovgivning om, at det her råd skal nedsættes. Det bestemmer en minister selv, og det har jeg aldrig klandret den tidligere miljø- og energiminister for. Sådan er det.

Men jeg synes, at jeg selvfølgelig har en ret til at mene, om det er et råd, der skal fortsætte, og nu har vi jo i samrådet en times tid i formiddags diskuteret kun Naturrådet, og vi skal, når de her spørgsmål er færdige, starte hele samrådspørgsmålet om Naturrådet op igen i Miljø- og Planlægningsudvalget, og det glæder jeg mig til. Jeg synes, det er fint, vi får en debat. Jeg kan bare mærke, den bliver ved. Uanset hvad jeg giver af svar, får jeg det samme spørgsmål igen. Det er sådan set også i orden, men så må man jo også forvente, at der kommer de samme svar.

Jeg vil sige igen, at når man benytter ordet overflødig, har jeg jo lyttet mig frem til, at det er, for at man senere kan sige, at så er arbejdet overflødigt, og det er bestemt ikke min holdning. De mennesker, der bliver sat til at yde en indsats, gøre et stykke arbejde i et råd, eller hvad det måtte være, udfører det job, de er blevet sat til, og så ville det da være helt forkert bagefter at skose dem.

Jeg har bare den opfattelse, at de, der nedsatte rådet, må have haft den holdning, at det var en god idé. Jeg har den holdning, at det råd kan vi undvære.

Om rammen vil jeg kun sige, at den jo vil fremkomme, når finanslovforslaget bliver fremsat i næste uge.

Kl. 14.20

Jørn Jespersen (SF):

Jamen spørgsmålene bliver ved, lige indtil ministeren bestræber sig på at svare på dem. Det er klart, når man gentagne gange alle mulige steder svarer udenom, bliver spørgsmålene ved med at komme.

Jeg spurgte ikke om indholdet af rammen på finansloven. Jeg spurgte om rammens omfang er noget, som Finansministeriet har pålagt miljøministeren, eller om han selv har bidraget til at gøre den større.

Så spurgte jeg, hvorfor Naturrådet er overflødigt, og der får jeg at vide, at det vil miljøministeren ikke sige. Jamen så vil jeg da godt have at vide: Hvorfor skal det så nedlægges? Nu kan vi godt undvære det, får vi at vide; det er ikke overflødigt, men vi kan godt undvære det.

Hvorfor kan vi undvære det? Er ministeren i stand til at præstere en argumentation for, hvorfor han har truffet en beslutning om at nedlægge Naturrådet?

Endelig spurgte jeg: Eksisterer der efter ministerens opfattelse andre uafhængige råd på naturområdet, der kan bidrage til den politiske offentlige debat efterfølgende?

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil sådan set godt benytte lejligheden til at læse op af det svar, jeg jo også gav i samrådet. Det lyder:

»Det er rigtigt, at Danmark siden naturforeningslovens vedtagelse i 1917 har haft et naturforeningsråd, senest kaldet Naturbeskyttelsesrådet. Dengang havde man slet ikke naturvidenskabeligt uddannede medarbejdere i det ansvarlige ministerium. Der var derfor brug for almin-